

MARIUS PAŞCAN

CÂND COMUNICAREA PUBLICĂ SCRIE ISTORIA

PRESA UNIVERSITARĂ CLUJEANĂ

MARIUS PAŞCAN

•

CÂND COMUNICAREA PUBLICĂ SCRIE ISTORIA

Referenți științifici:

Prof. univ. dr. Iulian Boldea

Prof. univ. dr. Cornel Sigmirean

ISBN 978-606-37-1328-6

© 2021 Autorul volumului. Toate drepturile rezervate.
Reproducerea integrală sau parțială a textului, prin orice mijloace, fără acordul autorului, este interzisă și se pedepsește conform legii.

Universitatea Babeș-Bolyai
Presa Universitară Clujeană
Director: Codruța Săcelelean
Str. Hasdeu nr. 51
400371 Cluj-Napoca, România
Tel./fax: (+40)-264-597.401
E-mail: editura@ubbcluj.ro
<http://www.edituraubbcluj.ro>

MARIUS PAŞCAN

**CÂND COMUNICAREA PUBLICĂ
SCRIE ISTORIA**

**PRESA UNIVERSITARĂ CLUJEANĂ
2021**

Autorul este absolvent al Facultății de Jurnalism din cadrul Universității „Dimitrie Cantemir” din Târgu-Mureș, licențiat al Facultății de Istorie și Filosofie, din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, absolvent de Master în specializarea *Comunicare și Relații Publice* din cadrul S.N.S.P.A. București. A urmat specializări postuniversitare fiind *Înalt Funcționar Public*, ca absolvent al Institutului Național de Administrație Publică București, specializarea *Administrație Publică*, absolvent al specializării *Managementul Afacerilor Interne* din cadrul Academiei Naționale de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” București, Colegiul Național de Afaceri Interne, totodată este absolvent al specializării *Științe militare, informații și ordine publică*, din cadrul Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul” București – Colegiul Național de Informații. De asemenea, este doctor în filosofie al Universității de Nord din Baia Mare, teza sa doctorală fiind *Concepția etică a lui David Hume, deschideri, limite și implicații în contemporaneitate*, publicată la Editura Eikon din Cluj-Napoca.

A fost profesor, jurnalist, secretar general de redacție, director executiv adjunct și purtător de cuvânt al Primăriei municipiului Târgu-Mureș, prefect al județului Mureș, deputat și senator în Parlamentul României. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Târgu-Mureș. În prezent, este lector universitar doctor în cadrul Facultății de Științe și Litere „Petru Maior”, Specializarea *Comunicare și Relații Publice*, din cadrul Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu-Mureș.

Cuprins

PREFATĂ.

Comunicare și trăire socială	15
Să orânduim comunicarea împreună!.....	19
CAPITOLUL 1.	
Comunicare, relații publice, etică și deontologie	21
Transparența în administrația publică, comunicarea de criză și dezinformarea.....	21
1) <i>Un cadru legislativ adecvat transparenței în administrația publică.....</i>	22
2) <i>Soluții pentru eliminarea disfuncționalităților.....</i>	26
3) <i>Apusul transparenței și comunicarea de criză.....</i>	28
4) <i>Proliferarea manipulărilor, succesul dezinformării</i>	40
5) <i>Concluzii.....</i>	46
Comunicarea și relațiile publice, din perspectiva eticii și a deontologiei profesionale	47
1) <i>„Şocul viitorului”, devenit prezent</i>	48
2) <i>Concepțe filosofice, morale, etice, de la teorie la practica jurnalistică</i>	51
3) <i>Prin peisajul străduințelor și încercărilor de a configura o etică globalistă</i>	56
4) <i>De la concepte, terminologii și idei, la practica și problemele comunicării</i>	59

5) <i>Etică și coduri deontologice în comunicare, journalism și relații publice</i>	67
6) <i>Etica jurnalistică, reglementări ale Uniunii Europene</i>	72
Concluzii	75

CAPITOLUL 2.

Cultură – istorie – spiritualitate	79
---	-----------

Se împlinesc 80 de ani de la teroarea deportării românilor în Siberia	79
Eroi ai copilăriei mele	81
Amintiri dureroase despre cel care a scris „Amintiri din copilărie”	83
„În dragoste și în literatură, suntem atrași de ceea ce aleg alții.”	85
Creștinii ortodocși din Ardeal îl socotesc între sfinti	86
„Doarme aici visând întregirea neamului său...”	88
Ziua curajului	89
„Un om poate fi distrus, dar nu înfrânt...”	90
„Ești ceea ce faci, nu ceea ce spui că vei face.”	91
„Sunt o pasare singură-n ceață/ și abia mai știu dacă zbor...”	92
„Cine uită nu merită”	95
„Neamul nostru rămâne pentru că și el participă, în felul lui, la eternitatea ființei”	96
În acest sol zac osemintele unui popor care a știut să moară apărându-l	98
Duminica, într-un joc de familie	100
Calea străbunilor este calea urmașilor mei	101
Câmpia libertății românești	102
„Dumnezeu nu joacă zaruri”	103
Evitați demența digitală!	105
„Am iubit viața ca un desfrânat“	105

Autorul „Marseillezei românilor” a murit umilit, distrus de sărăcie...	107
„Ca sa voiești ceva, se cere unire, iar fără unire voința nu are tărie.”	108
Liturghierul neamului românesc.....	110
Lumina sufletului unui fiu de căruțăș	112
Hora Ardealului – Hora Unirii	114
Hristos s-a Înălțat!.....	115
„Las vouă moștenire/ Creșterea limbii românești/ Ş-a patriei cinstire.”	116
„Sufletul să-ți fie ca gândul, gândul ca vorba și vorba ca fapta”	117
Adevăr, din început,/ Chinuit, tu veșnic sânge...	119
Un filosof român distrus de temnițele regimului comunist ...	120
Limba română și izvoarele sale latine, consegnate de umaniștii italieni.....	122
„Dacă dragoste nu e, nimic nu e!”	124
„Suntem ceea ce avem curajul să fim”	126
„Comoara sufletului, ca și-a minții/ E să iubești pentru-a putea ierta.”	128
Mihai Viteazul, într-o autobiografie a sacrificiului pentru țară foarte sugestivă	130
Domn al Țării Românești, al Ardealului și al Moldovei...	132
„S-a stins dumnezeiasca lui cântare/ Si n-o să mai răsune nicicând și nimănuia/ Și unde-i el acum e întuneric mare;/ Pecetluită este gura lui.”	133
Români transilvăneni s-au unit într-un glas pe Câmpia Libertății: „Noi vrem să ne unim cu țara!”	135
„Nu am, moarte, cu tine nimic,/ Eu nici măcar nu te urăsc...”	137
O înfrângere glorioasă prin semnificațiile ei istorice	138
O zi cu profunde și sfinte semnificații	139

„Fericiti cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărația cerurilor”	141
Candela versurilor să-i rămână nestinsă...	143
„Aici zace Păstorel,/ Om ales și spirit fin,/	
Dacă treceți pe la el,/ Nu-l treziți, că cere vin!”	145
Pentru România Mare, aşa cum a fost odată „dodoloață”!.....	147
Omul providențial, Întregitorul de țară...	148
Să nu ziceți că nu am fost preveniți și că nu am știut!	149
„Românismul” ca ideologie salvatoare pentru țară, în viziunea lui Constantin Rădulescu Motru.....	149
Soldații români au pus opinca pe Parlamentul din Budapesta	151
„Sunt trist, dar pozitiv, din fericire,/ Și pot să râd și pot să scriu povești/ Și-n jurul meu e-atâta strălucire,/	
Încât mi-e frică să te-ntreb cum ești.”	152
În urmă cu un secol, a fost profețit „Declinul Occidentului” ..	154
137 de ani de la sfîntirea Steagului Național	156
Suntem în Postul Paștelui, iertăm dar nu uităm!	157
Când viața învinge ficțiunea iar realitatea șochează prin-tr-un triunghi amoros fatal	160
„O prea mare iubire ucide...”	163
Recunoștință și glorie străbunilor, la mulți ani, români!.....	166
„Tu ești Mircea?/ – Da-mpărate!/ – Am venit să mi te-nchini,/ De nu, schimb a ta coroană într-o ramură de spini.”	167
„Nu e destul să fii bun. Trebuie să fii bun de ceva.” (Tudor Arghezi)	169
„Țineți cu poporul toți, ca să nu rătăciți!”	171
Marea iubire a poetului Vasile Alecsandri, frumoasă și dramatică în confruntarea cu timpul	173
„Nu condiția noastră, ci calitatea sufletului nostru ne face fericiti”	176

„Vreau să-mi spui frumoasă Zaraza, cine te-a iubit?	
Câți au plâns nebuni pentru tine și câți au murit?”	178
Ziua comemorării martirilor Brâncoveni	179
Ziua națională de cinstire a martirilor	
din temnițele comuniste	181
79 de ani de la bătălia eroică pentru eliberarea	
Basarabiei și a Nordului Bucovinei.....	182
„Nu se privesc, nu se salută ca niște câini râioși.	
Plutește deasupra boxei un aer de descompunere,	
de baltă stătuță. Boxa pute”	183
 CAPITOLUL 3.	
Între teorie și exercițiul comunicării cu viața, zi de zi	187
Libertate deplină în comunicare sau „big brother”	
și cenzură?	187
Foarte grav, periculos!.....	189
O lume tot mai mult cu fundul în sus	
Să știți ce ne așteaptă.....	191
Până nu e prea târziu...	193
Prea mulți, nesăbuiți, irresponsabili, egoiști și lacomi.....	194
„Pentru morții care vor fi cu miile voi sunteți	
răspunzători...”	196
Între România reală, demagogie, și Mercedesul electric.....	198
Rușii se tem mai mult de guvern decât de moarte.....	199
Un patriot, un om de cuvânt!	199
Să se vadă la șorici, să se bucure de nesimțire... între ei	201
Victime ale unui sindrom psihologic.....	202
Reacția unui orb într-o lume dominată de (ab)surzi...	203
Dacă americanii își asediază democrația,	
noi ce să mai zicem?!	204
Leul de două parale.....	205
Avem nevoie de vindecare prin credință...	206

Vom ajunge să ne cerem scuze că suntem normali în România zilelor noastre!.....	207
Mândria națională devine pe zi ce trece „vânare de vânt”... De ce oare?.....	211
Se dorește oare stabilirea neconstituționalității și în privința impozitării pensiilor speciale?.....	213
Pensiile de 15.000 de euro VENITURI LUNARE pentru judecători ai Curții Constituționale a României	216
Pentru primenirea României.....	217
Germania a schimbat politic placa și nu mai vrea migranți! ...	219
CAPITOLUL 4.	
Județul Mureș și învârtelile politico-administrative	221
A câștigat funcția de „ficus”, decorativ glorioasă la Târgu-Mureș.....	221
Ceva pute din nou aici...	223
Chiar nu se sesizează nimeni?! E inadmisibil!	224
Chiar nu vă este rușine!	225
Minciuna are picioare scurte, domnule primar.....	227
Am trăit s-o vedem și pe asta... De toată jena, chiar nu aveți nicio rușine?!	230
Dormiți români, nu are niciun rost să mergeți la vot!	231
Încă o bătaie de joc pentru târgumureșenii din „colțul albastru”	233
Școala Ardeleană încă suferă la Târgu-Mureș, după mai bine de două secole.....	235
Mă cunoșteau târgumureșenii toți, tu nu m-ai cunoscut!	237
Mă doare capul de atâta incompetență și prostie.....	239
Mă mut la Sibiu!	240
PNRR aşază economia județului Mureș în Muzeul „pozelor”	242

O primă reușită majoră la Târgu-Mureș:	
se închid niște străzi!	243
Orașul, pe un butoi exploziv cu amoniac.....	244
Primăria Târgu-Mureș – promotoarea mesajelor privind autonomia Ținutului Secuiesc	246
Parcă e blestemat municipiul Târgu-Mureș.....	248
Incredibil! Unde s-au dus banii târgumureșenilor?	
La „Sora mea Margit”	250
Români și maghiari, săh nediscriminatoriu la primar și Consiliul local Târgu-Mureș.....	251
Să „ghetoizăm” iluminatul public de sărbători.....	253
Să ne mințim frumos în postul Paștelui.....	255
„Schimbăm placă!”	256
Chiar într-atât îi urăti pe români?	256
De ce NU trebuie închisă str. Bolyai	260
Școala Ardeleană încă suferă la Târgu-Mureș, după mai bine de două secole.....	261
Un buget și-o neputință, condamnați la suferință...	263
Un nou abuz, o nouă discriminare servind intereselor UDMR la Târgu-Mureș	267
Unii sunt „mai egali” decât ceilalți, în funcție de etnie...	269
Târgu-Mureș, un oraș tot mai sărac, revoltător administrat.....	271
 CAPITOLUL 5.	
Politică și supărări retorice.....	273
Trendul politic veșnic la modă	273
Numele unei personalități a tehnicii mondiale este terfelit printr-o jalnică asociere politică	274
Cu canabisul prin Parlament și cu țăpuritura moral demagogică prin spațiul public	275
Câtă ipocrizie, cât tupeu și nesimțire!.....	276
Ca la noi, la nimenea... Mirajul salvării	278

Ce pandemie, dom'le?!	279
Ce imaturitate politică, ce circ bezmetic, ce iresponsabili!	280
Păi, ce făcuși, nenicule?	282
Cu fruntea sus...	283
Curat constituțional: Parlamentarii (și-)au dat, parlamentarii au luat, tot ei au renunțat!	284
Discriminare și trafic de influență la nivel național	285
E bai mare, oameni buni!	286
Din furăciunea pădurilor, unii și-au cumpărat avion!	
Nu profitați politic speculativ de proprietățile acestor oameni necăjiți!	287
Guvernul, între gloria politică de Facebook, spurcarea reciprocă și eșecul PNRR	290
I-a luat Dumnezeu mințile	291
Io NU POT kivanok!	292
Ipocrizia fatală	292
Izgoniți mama și tatăl, vă bateți joc de natură și de Dumnezeu... Din păcate, plătim cu toții!	293
„Studiu științific” unic în lume: La numărat excremente de urs pentru 11 milioane de euro	295
Lupta pentru putere din PNL, faza fatală pe „servicii”	297
Nu contează că s-a ambetat acum 20 de ani, pare că nu și-a revenit nici acum	298
„Nu-i lumină nicării...”	300
Evrika, miracol, soluția o nouă taxă!	301
Obrăznicie provocatoare, o palmă pe obrazul României	302
Este o hoție! Opriți înstrăinarea averii patriei!	303
„Circoteca”, spectacolul și diversiunea eliminării pensiilor speciale	304
Este incalificabil, revoltător, năucitor!	305
Opriți tratamentul discreționar și privilegiile pentru „pensionarii deștepți”!	306

Puși la zid, desființați în presa germană	307
Putin reia teoria sovietică conform căreia România a ocupat Basarabia	309
Reacția bisericii împotriva „violului” ideologic	310
Gloria ipocrită a redeschiderii școlilor.....	310
Responsabilitatea frâielor țării, faza concursului pe bețivăneli ...	312
Să nu ziceți că nu v-am spus!	313
Se prăbușește statuia omului nou!	314
Sub masca democrației, rânește hidos totalitarismul...	315
„Șoșoacăreală” nu mai salvează România!	317
Toți, o apă și-un pământ, nu vă salvați!	317
Doamne, pe mâna cui ne-ai lăsat țara?!	319
Faceți-vă datoria, până nu este prea târziu!	320
Cercetările demonstrează că sporesc în pandemie: politrucii, „lucoviducii” și guguștiucii...	
Pentru binele partidelor politice, Senatul a decis: subvențiile rămân la fezandare!.....	321
Până când vă mai permiteți, Kelemen Hunor și UDMR, să vă bateți joc de România?!	323

CAPITOLUL 6.

Economie – societate – (ne)dreptate.....	327
Ar fi un miracol să o ducem mai bine!.....	327
Să salvăm România de faliment!	328
Să fie contagioasă „cioara vopsită”?	329
Cîtu și-a răsplătit alegerea cu bani din rezerva bugetului de stat.....	331
Încă un proces câștigat împotriva abuzurilor CNCD	333
Creșterea e mai mult descreștere... prin buzunare.....	334
Cu „cotcodacul” pe la televizor...	335
Cum va fi salvată omenirea de foamete?.....	336
Ne așteaptă un an cu crize profunde...	337

Nu suntem procente, suntem suflete, suntem viețil	338
Politica națională sinucigașă	339
Să nu pieri de prost ce ești.....	340
Superman și floricelele de pe câmpii	342
Și ziceți că guvernarea e de dreapta? Aveți grija că o îngropați!....	343
Un atentat la securitatea națională și stabilitatea țării.....	344
Un exemplu de egoism grețos	345
Specialiști ai Băncii Naționale a României ieșiți din zona de autosufiță și confort!	346
Fondurile europene și câinii cu colaci în coadă.....	348
 CAPITOLUL 7.	
Criză – pandemie – lacrimi și furie.....	349
După fapte, și „răsplată”!	349
Să avem nădejde!	350
Am ajuns de mirarea planetei.....	351
E mai mare frica de foame!.....	352
Între democrația exclusivistă și condamnarea la suferință și moarte	353
De vină sunt morții!.....	354
Atenție, riscați o revoluție cum nu s-a mai văzut!	355
Vă ajunge zoaia printre măsele, poate și proteina vreunui păduche.....	356
Vă previn!	358
Stau prea mulți netrebnici în fruntea statului.....	359
Lăsați-l naibii de coronavirus, mor cu zile bolnavii din cauza alțor afecțiuni, întrucât lipsesc medicamente elementare!.....	360
Profitoria mascată prin chete publice	363
Bibliografie selectivă.....	365

PREFAȚĂ

Comunicare și trăire socială

Exemplele, reflectiile personale și experiențele de viață narate de Marius Pașcan în acest volum, exprimă elan și implicare în configurația pulsuriilor evenimentiale din sfera publică autohtonă. Autorul, afirmat ca politician activ în ultimele două decenii, deținând funcții și demnități de mare responsabilitate socială (prefect al Județului Mureș, senator și deputat, membru și chiar vicepreședinte al Comisiei de cultură și media din Parlamentul României), trimit prin intermediul mass-media mesaje mobilizatoare diverselor segmente de public, dar și adversarilor săi politici –, și nu doar le trimit dar, așa cum rezultă din orientarea lor pregnant-interrogativă, așteaptă și feed-back-ul acestora! Poate de aceea multe dintre eseurile și articolele acestei cărți sunt materiale publicistice de atitudine, nu doar scrise cu „nerv” și înveșmântate în sintagme (uneori) surprinzătoare, ci vizând chiar din proiect ținte precise. Alte articole sunt focalizate tematic pe momente istorice de anvergură sau se fixează pe latura contemplativ-evocatoare a literaturii noastre clasice, reliefând operele și biografiile unor clasici ai literelor românești. Sunt și câteva studii și cercetări întreprinse într-un domeniu mai nou al învățământului românesc, importat nu de multă vreme de dincolo de Oceanul Atlantic, și anume: comunicarea și relațiile publice, de care autorul s-a atașat și în virtutea profesiei de lector universitar,

Când comunicarea publică scrie istoria

pe care o exercită de mai mulți ani la Facultatea de Științe și Litere „Petru Maior” (din cadrul Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” Târgu Mureș). Prea puține sunt caligrafierile confesive, din care răzbate linia sinuoasă a trăirilor sufletești ale autorului, care este membru cu drepturi depline al Filialei Târgu Mureș a Uniunii Scriitorilor din România. Se pare că aceasta a fost o latură publicistică voit reprimată de autor, tocmai pentru a ieși mai bine în evidență cartezianismul luptătorului din arena publică, înarmat cu idei și cuvinte.

Această diversitate de stări, păreri, impresii, atitudini și „învățături” teoretice – transmise prin intermediul răbufnirilor publicistice – este cel mai ușor observabilă în modul eclectic de structurare al materialelor publicistice, compartimentate de autor în celeșapte secțiuni (capitole), la care ne vom referi, pe scurt, în continuare.

Astfel, prima secțiune al acestui nuanțat demers publicistic, este axată pe trasarea unor direcții teoretice în comunicarea și relațiile publice, autorul abordând unele aspecte de adâncime ale domeniului, așa cum sunt bunăoară: căutarea soluțiilor practice pentru eliminarea disfuncționalităților în situații conflictuale și de criză, evitarea manipulării publice și a dezinformării, sporirea transparenței decizionale la nivel administrativ, local și central. Apăsarea pedalei etice, a responsabilizării deontologice, pledoaria pentru o bună pregătire și conduită profesională a oricărui comunicator public și arătarea carențelor ce decurg din absența acestor calități în viața publică – au rostul de a reliefa importanța profesiei în contextul tot mai complex al lumii contemporane, în care pandemia Covid 19 a luat proporții dramatice greu de stăvilit la nivel planetar!

Intitulată „Cultură – istorie – spiritualitate”, cea de-a doua secțiune este cea mai extinsă, dacă ne raportăm la economia volumului, atenția autorului fiind focalizată pe o seamă de aspecte și problematizări istorice, literare, filosofice, religioase și.a., aici vădindu-se mai degrabă talentul scriitoricesc al Marius Pașcan și preferința lui manifestă pentru publicistica culturală, de orientare enciclopedică. De remarcat îndeosebi articolele: „Amintiri dureroase despre cel care a scris *Amintiri din copilărie*”, „Neamul nostru rămâne pentru că și el participă, în felul lui, la eternitatea ființei”, „Limba română și izvoarele sale latine, consemnate de umaniști italieni”, „Un filosof român distrus de temnițele regimului comunist” și.a.

„Între teorie și exercițiul comunicării cu viața, zi de zi” – aşa și-a denumit M. Pașcan cea de-a treia secțiune a cărții sale – cuprinzând, de această dată, o suită de articole cu tentă accentuat polemică, pe diverse teme și aspecte ale socialului autohton, caracterizat a fi marcat de o tranzitie fără sfârșit, de o democrație subredă și rău înțeleasă, atât de factorii decidenți cât și de publicul larg. Sunt „atinse” o seamă de „reliefuri” negative ale vietii cotidiene, oscilând de la libertatea de comunicare publică (persuasiune și agresivitate, tehnici de tip „big brother” etc.), până la tendințele oligarhice ale potentăților zilei și la tot mai firavele manifestări de civism, altruism și patriotism, autorul constatănd că sunt „prea mulți nesăbuiți irresponsabili, lacomi și egoiști” și că prea des întâlnim „victime ale unui sindrom psihologic”, ceea ce face ca insul uman, normal și așezat, să aibă „reația unui orb într-o lume dominată de (ab)surzi”, propunând ca soluție practică de redresare în „România reală”, cel puțin sub aspect moral, vindecarea „prin credință”.

Mai restrictivă – ca arie de adresabilitate – cea de-a patra secțiune a volumului este consacrată „județului Mureș și învârtelilor politico-administrative”, aici autorul țintind, prin articolele sale polemice, mai ales în inerția și metehnele reprezentanților puterii locale, neglijenții cu metropola, care stă „pe un butoi exploziv cu amoniac”, indiferenții la faptul că proiectul sculptural al Școlii Ardelene nu are încă un amplasament, criticând apoi demagogia acestora și decadența administrativă la care s-a ajuns, proiectele lor social-culturale, de fațadă, ducând chiar la „ghetoizarea iluminatului public de sărbători”, și arătând multe alte aspecte nevralgice.

Politica guvernamentală și „supărările retorice” – este cea de-a cincea secțiune a cărții, în care referirile sunt la „furăciunea pădurilor”, la măsurile sociale discriminatorii și „traficul de influență la nivel național”, la imaturitatea și „ipocrizia fatală” a politicienilor, care umblă „cu canabisul prin Parlament și cu țăpuritura moral-demagogică prin spațiul public”, la irresponsabilitatea acestora și la circul în care „celebrități” guvernamentale sunt implicate cotidian etc.

Ușor nuanțat, tonul criticilor continuă și în ultimele două secțiuni ale volumului – „Economie – societate – (ne)dreptate” și „Criză – pandemie – lacrimi și furie” – unde este acuzată politica guvernamentală („sinucigașă”) a împrumuturilor și a cheltuielilor de-a dreptul nesăbuite, „democrația exclusivistă” la care s-a ajuns prin voința de putere a politicienilor și, mai cu seamă, în condițiile acutei crize sanitare actuale, condamnarea populației țării, pe termen nedeterminat, la „suferință și moarte”.

Volumul se remarcă, în ansamblu, prin larga paletă de subiecte și tematizări abordate, prin criticile virulente la adresa

de incidentelor politici și prin trimiterile subtile la exemple credibile, extrase din istoria noastră eroică și din pantheonul culturii autentice – fiind prin aceasta puternic ancorat în realitățile autohtone contemporane. Reflecția originală asupra unor unghiuri problematice ale socialului, care îmbină în atitudinea sa, evident polemică, ideile critice cu veșmântul plăcut al unui limbaj plastic și expresiv – sunt alte calități ale acestui volum, autorul plecând în demersul său (să ne reamintim!) de la convingerea că arsenalul complex al comunicării publice „scrie însăși istoria”.

CS I dr. Eugeniu NISTOR,

Academia Română – Institutul de Filosofie și Psihologie
„Constantin Rădulescu-Motru” al București /
Lector univ. la UMFST Târgu Mureș

Să orânduim comunicarea împreună!

Parcuregem cotidian orânduirea comunicării publice, confruntați cu o multitudine de surse, autori și canale de informații. De la cele oficiale, instituționale, la cele redacționale, jurnalistiche, ori slalomând prin inflația de producții din spațiul public, provenite din revărsarea unor platforme de comunicare și socializare online, sau „carnavalul” și „diluviul” social media. Informarea și dezinformarea se compun bulversant, prin îngemănare, iar fără minimale competențe în domeniul comunicării publice sunt uneori dificil de separat și discernut. Viteza existențială a zilelor noastre complică și mai mult lucrurile în această privință.

Când comunicarea publică scrie istoria

Am efectuat frecvent acest exercițiu al comunicării publice străduindu-mă să separ grâul informațiilor veridice, asumate, corecte, de neghina parazitară a dezinformărilor și manipulărilor răuvoitoare din câmpul comunicării și al relațiilor publice. Am filtrat consecvent actualitatea observând, analizând, ambalând comunicarea în temeiul unor valori morale, etice, deontologice, dintotdeauna valabile, benefice, mereu călăuzitoare. Le-am prezentat, explicat pe îndelete în articolele publicistice care compun prezența lucrare.

Sunt studii și cercetări în domeniul comunicării, precum și diverse articole publicate în acest an în presa locală și națională sau transmise prin social media. Aceste materiale, care abordează diverse domenii de activitate, compun ca un puzzle realitățile și actualitatea zilelor noastre. Le-am trecut prin filtrul și barometrul personal al reflectării abordând subiecte la ordinea zilei cu caracter istoric, cultural, politic, din perspectiva administrației publice și a unităților administrativ teritoriale (în mod special reflectând problemele județului Mureș), sau având referințe de natură socială, economice, privitoare la pandemie și criză, dezinformare și manipulare.

Orânduirea comunicării ne modelează existențele. Reprezintă o puternică forță de informații și influență suprastatală, în păienjenișul căreia suntem captivi zi de zi. Aceasta este lumea zilelor noastre, devenită un mare „sat global”, după cum o anticipa teoreticianul mass-media canadian, Marshall McLuhan, în urmă cu mai bine de o jumătate de secol.

Uneori, comunicarea publică scrie istoria. Așadar, să orânduim comunicarea și istoria împreună!

AUTORUL

„O carte despre istorie și literatură, scrisă de un doctor în filosofie, pasionat de marea cultură, conectat la noile lecturi ale istoriei, la noile apariții editoriale, capabil să emite relaxat judecăți de valoare, fără inhibiții, convins că istoria și cultura poporului său sunt pietre ale templului devenirii noastre, integrate panteonului național; un templu în care, fie ca cercetător, fie ca simplu cititor, trebuie să revenim, ca parte a unui întreg ritual identitar. Subiectele de istorie se întregesc fericit în carte cu cele dedicate științei comunicării și cu subiecte de istorie recentă, luate din cotidian, în care omul începutului de mileniu înregistrează tot mai multe amenințări la adresa securității sale.

Autorul cărții oferă cititorilor șansa întâlnirii cu evenimente și nume din panteonul național, cu căturari care au pregătit intrarea românilor în veacul al XX-lea, prefațând drumurile ideatice ale regăsirii de sine ca popor. Cartea excellează printr-un stil eseistic, jurnalistic, cu informații culese din marile sinteze ale istoriei, cu subiecte reconstituite detașat, recursul la istorie reprezentând pentru autor un exercițiu identitar.

Prof. univ. dr. Cornel Sigmirean

„Cartea se distinge prin conținut și abordare metodologică, fiind un volum despre convergențele multiple dintre istorie și literatură, dintre reprezentările identitare și resursele alterității. Autorul, Marius Pașcan, este doctor în filosofie, cadru didactic la UMFST „G.E. Palade” din Târgu Mureș, membru al Uniunii Scriitorilor din România, remarcându-se ca un intelectual de anvergură, cu informații și resurse bibliografice nuanțate, prin care propriile judecăți și analize se încadrează într-un ansamblu conceptual amplu și necesar.

Articolele prezente în carte se remarcă prin structurarea riguroasă a demonstrației, prin acuratețea construcției ideatice și prin interpretarea justă a unor teme de actualitate în domeniul științelor umaniste, pe diferite paliere de reflecție filosofică și istoriografică.”

Prof. univ. dr. Julian Boldea

ISBN: 978-606-37-1328-6